

10

ISUS, MARELE NOSTRU PREOT

9 iunie 2018

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Modelul cel adevărat

Ai lucrat vreodată la un cerc de aeromodele? Acolo se fac avioane „de jucărie”, în sensul că sunt de dimensiunile unei jucării, dar cât mai asemănătoare, în ce privește ideea construirii, cu cele adevărate. „Modelele” de felul acesta ne ajută să ne facem o idee mai clară despre lucrurile, în mărime normală, pe care le reprezintă.

În timpurile biblice, Dumnezeu i-a dat poporului Său modelul Sanctuarului din cer. Biblia îl numește „cort”, pentru că, atunci când israeliții călătoreau dinspre Egipt spre Canaan, sanctuarul lor a fost un cort mare.

Sistemul de închinare (serviciile divine) de la sanctuar era un simbol al lucrării pe care avea s-o îndeplinească Isus, venind pe pământ și, apoi, în Sanctuarul din cer.

Cortul era alcătuit din trei părți. În Sfânta Sfintelor se afla chivotul legământului, tablele de piatră pe care era scrisă Legea lui Dumnezeu. Capacul chivotului, numit și „tronul harului”, era locul unde se descoperea slava lui Dumnezeu. Era un simbol al tronului lui Dumnezeu. Numai marelui preot îi era îngăduit să intre în Sfânta Sfintelor, o singură dată pe an. Doi îngeri sculptați, cu aripile întinse, străjuiau chivotul de o parte și de alta. În Sfânta, sau Locul Sfânt, se afla altarul pe care se ardea tămâie, un simbol al neprihănirii lui Isus, prin care rugăciunile noastre, care se înalță spre Dumnezeu, sunt primite. Mai era acolo sfeșnicul cu șapte brațe, reprezentându-L pe Isus, Lumina divină, venită să lumineze lumea, și o masă pe care se aflau în permanență douăsprezece pâini, ca simbol al lui Isus, Pâinea vieții. În curtea sanctuarului se desfășurau cele mai multe dintre serviciile divine. Aici se afla ligheanul cu apă pentru preoți și altarul jertfelor.

Cortul a fost biserica israeliților, sau „centrul lor religios”, atâta timp cât au călătorit și chiar după ce s-au stabilit

în Canaan. În vremea lui Solomon a fost construit templul, dar slujbele de la templu erau aceleași de la cort, arătând spre Isus, până la venirea Lui.

Cortul și tot ce se afla și se făcea la cort erau simboluri ale lui Isus și ale lucrării Sale pentru noi: Chivotul – tronul lui Dumnezeu; Sfeșnicul – Isus, Lumina lumii; Altarul tămâierii – rugăciunile înălțate spre tronul lui Dumnezeu; Masa cu pâinile – Isus, Pâinea vieții; Ligheanul – Spălarea de păcate; Altarul jertfelor – Jertfele arătau spre Isus.

Isus și lucrarea Sa în favoarea oamenilor constituiau centrul serviciilor de la cortul din pustie. Omul care păcătuia aducea un miel la sanctuar, își mărturisea păcatul, ținând mâinile pe capul mielului, apoi, animalul era înjunghiat. Nu era ușor să iei un animal nevinovat și să-l omori. Dar lucrul acesta trebuia să arate gravitatea păcatului și faptul că, din cauza păcatelor, Fiului lui Dumnezeu avea să-I fie luată viața. Preotul stropea sângele jertfei pe coarnele altarului de jertfă din curte. Apoi, o parte din carnea mielului era fiartă și preotul o mânca, luând în mod simbolic asupra lui păcatul mărturisit de păcătosul care adusesese jertfa și oferind iertarea lui Dumnezeu. După aceea, preotul slujea în sanctuar, transferând astfel păcatul asupra sanctuarului. Procedul era puțin diferit atunci când păcătuia un preot sau tot poporul. Dar întregul sistem arăta către Isus, care „a purtat păcatele noastre” (1 Petru 2:24). Când vărsa sângele animalului jertfit, păcătosul trebuia să se gândească la sângele lui Isus, care avea să se verse pentru păcatele lui.

39

Iată părerea mea

- ▶ Zi de zi, oamenii veneau la cort, își mărturiseau păcatele și aduceau jertfe. Ca reprezentanți ai lui Dumnezeu, preoții transferau, în simbol, aceste păcate asupra sanctuarului. Iată de ce era nevoie ca sanctuarul să fie curățit.
- ▶ Lucrul acesta se făcea o dată pe an, în Ziua Ispășirii, când tot poporul era prezent. Erau aleși doi țapi – unul ca să-L reprezinte pe Isus și altul care îl simboliza pe Satana. Primul era sacrificat, jertfirea lui fiind un simbol al morții lui Isus pe cruce. Marele preot lua din sângele lui și stropea spre capacul ispășirii și înaintea lui, apoi puneă din sângele acesta pe coarnele altarului tămâierii și stropea pe el de șapte ori și, de asemenea, pe altarul jertfelor, din curte. În felul acesta, sanctuarul era curățit, în mod simbolic, de păcatele care le fuseseră iertate oamenilor, dar care fuseseră puse asupra lui.
- ▶ În timp ce marele preot făcea slujba aceasta în Sfânta Sfintelor, tot poporul stătea afară și, în tăcere deplină, fiecare om se cerceta, căutând să se asigure că toate păcatele fuseseră mărturisite și iertate.
- ▶ De ce era Ziua Ispășirii un moment atât de solemn?

„Fiecare are un suflet de câștigat sau de pierdut. Fiecare are un caz ce trebuie să se înfățișeze înaintea barei de judecată a lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să se întâlnească față în față cu Judecătorul cel mare. Cât de important este deci ca fiecare minte să contemple cât mai des scena solemnă în care se va ține judecata și se vor deschide cărțile, când, așa cum spune Daniel, fiecare trebuie să-și primească plata la sfârșitul zilelor!” – Ellen White, autoare inspirată

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Există un sanctuar în ceruri, adevăratul cort întemeiat de Dumnezeu, nu de om. În el, Domnul Hristos slujește în favoarea noastră, punând la dispoziția credincioșilor binefacerile jertfei Sale de ispășire aduse pe cruce, o dată pentru totdeauna. El a inaugurat activitatea Sa ca Mare Preot și a început lucrarea de mijlocire la data înălțării Sale. În 1844, la sfârșitul perioadei profetice de 2 300 de zile, El a intrat în cea de-a doua și ultima fază a lucrării Sale de ispășire. Aceasta este lucrarea judecării de cercetare care constituie o parte a îndepărtării finale a păcatului, simbolizată prin curățirea din Ziua Ispășirii a vechiului sanctuar iudaic. În acest serviciu simbolic, sanctuarul era curățit prin sângele animalelor jertfite, însă lucrurile cerești sunt curățite prin jertfa desăvârșită a sângelui lui Isus Hristos.” – AZȘ cred...*
- ▶ *„Judecata de cercetare descoperă ființelor cerești cine sunt cei adormiți în Hristos și socoțiți vrednici să aibă parte de Prima Înviere. Ea arată, de asemenea, care dintre cei vii sunt în Hristos, păzind poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, pe cei care sunt în El, și de aceea sunt pregătiți pentru a fi strămutați în Împărăția Sa veșnică. Această judecată reabilitează dreptatea lui Dumnezeu în lucrarea de mântuire a celor ce cred în Isus. Ea declară că cei care au rămas credincioși lui Dumnezeu vor primi Împărăția. Încheierea acestei lucrări a Domnului Hristos va marca sfârșitul timpului de probă a omenirii, înaintea celei de-a Doua Veniri.” – V. Moldovan, autor creștin*

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Învățând despre slujbele de la cort și despre judecata din Ziua Ispășirii, aflăm ce se întâmplă acum în ceruri. Sistemul jertfelor preînchipuia jertfa lui Isus. Prin credință, păcătosul care aducea jertfa privea către Isus, care avea să Se jertfească pe cruce. În ceruri nu se aduc jertfe de animale, pentru că Isus a îndeplinit lucrarea simbolizată prin animalele jertfite la sanctuarul pământesc. Moartea Sa a fost o jertfă deplină pentru păcat.
- ▶ Când ne rugăm, rugăciunile noastre ajung la Isus, în Sanctuarul din cer, și sunt prezentate Tatălui, așa cum preotul aducea tămâia pe altar. Când cerem iertare, Isus face ispășire chiar cu sângele Său, în locul sângelui animalului jertfit, cu care preotul de la sanctuar stropea altarul pentru a face ispășire. Păcatele noastre iertate sunt trecute de Isus asupra Sanctuarului ceresc.
- ▶ Și, după cum sanctuarul pământesc era curățit o dată pe an, în Ziua Ispășirii, și Sanctuarul ceresc trebuie curățit, la sfârșitul slujbei lui Isus ca Mare Preot. Lucrarea aceasta se mai numește și judecata de cercetare. Ea îi descoperă pe cei ale căror păcate au fost mărturisite și iertate, dar și pe cei care au neglijat să-și mărturisească păcatul și să ceară iertare, prin Isus.
- ▶ Ziua Ispășirii era o zi a judecății. Toate păcatele pentru care oamenii ceruseră iertare și pentru care se făcuse ispășire erau îndepărtate, fiind puse asupra țapului pentru Azazel, care-l simboliza pe Satana și care era dus în pustie. Aceasta simboliza faptul că păcatul avea să fie îndepărtat pentru totdeauna și că Satana este răspunzător pentru că i-a amăgit pe oameni să facă păcate. Toate păcatele nemărturisite și neiertate rămânneau însă asupra făptașilor, care erau eliminați din poporul lui Dumnezeu. Fiecare caz era hotărât.
- ▶ Toate acestea erau un simbol pentru ce se întâmplă în cer. Judecata de cercetare este în desfășurare. Cărțile de amintire, în care sunt trecute faptele celor care au pretins că sunt copii ai lui Dumnezeu, sunt cercetate. Studiind profețiile, aflăm că judecata aceasta a început în 1844, la sfârșitul perioadei profetice de 2 300 de zile, despre care se vorbește în **Daniel 8:14**. Curățirea sanctuarului, descrisă aici, este timpul judecății. „S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile” (**Daniel 7:10**).

Dumnezeu spune...

- ▶ **Evrei 4:15**
„Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”
- ▶ **Evrei 4:14,15**
„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”
- ▶ **Evrei 9:23,24**
„Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri, au trebuit curățite în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățite cu jertfe mai bune decât acestea. Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.”
- ▶ **Evrei 9:25,26**
„Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge, care nu este al lui, fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.”
- ▶ **Daniel 7:9,10**
„Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”
- ▶ Citește și: **Dan. 8:14; Ex. 32:33; Apoc. 22:11; Ecl. 12:14.**

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Orice complet de judecată este alcătuit din persoane cu funcții bine stabilite. Judecătorul este cel care deschide ședința și o prezidează. La tribunalul din ceruri, președintele curții este Însuși Dumnezeu Tatăl.
- ▶ Apoi, sunt cele două părți – acuzarea, care formulează acuzații împotriva celui dat în judecată și încearcă să demonstreze că acuzatul este vinovat de călcarea legii și deci trebuie pedepsit. De partea cealaltă este apărarea, care încearcă să dovedească nevinovăția celui acuzat sau pledează pentru îngăduință din partea curții.
- ▶ Înaintea curții cerești, Satana ne acuză „pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (**Romani 3:23**). El aduce această acuzare fiecărui om, în mod stăruitor și convingător. El este numit de Biblie „pârâșul fraților noștri care zi și noapte” ne pârâște „înaintea Dumnezeului nostru” (**Apocalipsa 12:10**).
- ▶ Isus este Apărătorul nostru. El știe totul despre fiecare caz și, pentru că ne iubește, vrea să câștigăm acest proces. El nu spune că cei pe care îi apără sunt nevinovați și nu merită să fie pedepsiți. Dar arată că El a plătit prețul pe care trebuia să-l plătească păcătosul, suferind El Însuși condamnarea la moarte în locul păcătosului. Pentru că Isus a luat pedeapsa asupra Sa, păcătosul poate fi eliberat.
- ▶ Cazurile aduse în fața tribunalului ceresc sunt judecate pe baza faptelor. Raportul vieții fiecărui om există în cărțile cerului. Faptul că numele noastre vor ajunge la judecată ar trebui să ne liniștească, dar și să ne pună pe gânduri. Fiecare amănunt al vieții noastre va fi trecut în revistă. „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău” (**Eclesiastul 12:14**).

Cum se întâmplă?

- ▶ Avem toate motivele să nu ne temem de această judecată. De fapt, chiar ar trebui să ne bucurăm. De ce? Iată persoanele oficiale care participă la judecată și procedurile: Judecătorul; Acuzatorul; Acuzații; Avocatul apărării; Probele înaintea curții; Martorii; Acuzația; Pledoaria (argumentul) apărării; Sentința; Rezultatul, ca urmare a intervenției apărării; Rezultatul pentru cei care nu pot fi apărați.
- ▶ Cazul meu va ajunge înaintea tribunalului ceresc. „Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu” (**Romani 14:10**). Fie că vrem sau nu, vom apărea în fața completului de judecată. Deși este un lucru foarte serios, nu trebuie să ne temem dacă (și acest „dacă” este foarte important) ne pregătim mai dinainte.
- ▶ Ioan spune: „V-am scris aceste lucruri, ca să nu păcătuiți” (**1 Ioan 2:1**). Dacă Îl avem pe Isus în inimă, păcatul nu va mai avea putere asupra noastră: „Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit” (**vers. 1 u. p.**). În curțile din ceruri există un Avocat al apărării, gata să preia cazul nostru.
- ▶ Ce avem noi de făcut?
„Să ne apropiem cu deplină _____ de scaunul harului, ca să căpătăm _____ și să găsim _____, pentru ca să fim _____ la vreme de _____” (**Evrei 4:6**).
- ▶ Hristos este gata să te reprezinte la judecata finală. Dar trebuie ca, înainte de toate, tu să Îl alegi și să Îl accepți ca Avocat al tău. Iar prețul pe care trebuie să îl plătești este chiar viața ta. Isus Și-a dat viața pentru tine. Acum, și tu trebuie să Îi dăruiești viața ta. Și cum poți face lucrul acesta? Cunoscându-L pe Isus, comunicând cu El prin rugăciune, lucrând pentru El și propovăduind Evanghelia, făcând parte din marea Lui familie. Dăruindu-l propria viață lui Isus, nu o vei pierde ci, de fapt, o vei câștiga pentru veșnicie.